

i Fremtiden, og at Tiden ogsaa er inde til det. Det er rigtigt, at vi gøre det ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem har ikke Ret, naar han siger, at det gavner ikke de arbejdsløse, de skulle have Hjælp i Øjeblikket. Men vi have jo alle henvist dem til Kommunalbestyrelserne. Det ærede Medlem har ikke paavist nogen anden Vej og kan ikke gøre det. Vi kunne dog ikke stille en Sum til Ministeriets Raadighed og sige: Værs'god gaa nu ud og del ud til de arbejdsløse, køb Brød til dem. Vi maa gaa til de lokale Myndigheder, Kommunalbestyrelser, og det er dem, de arbejdsløse maa rette Ankerne mod, naar de finde, de ikke faa nok. Det er kun dette, jeg vil slaa fast. Saaledes er det sande Forhold.

Hyller: Jeg har læst Ændringsforslaget og ogsaa forstaaet det, men Sagen er den, at den ærede Ordfører henviser stadig til Kommunerne og særlig til Københavns Kommune. Jeg betragter dette som en Samfundssag og ikke som en Kommunesag. Der er store Dele af Københavns Arbejdere, der ere komne ind fra Landkommunerne, og saa skulde altsaa Københavns Kommune være den hjælpende overfor disse Folk. Jeg vil ikke sige, og jeg tør ikke udtale, at Tanken er den, at Kommunerne jo foruden Hjelpekasserne have noget, der hedder Fattigvæsenet. Men det er sørgeligt, hvis Arbejderne ere sunkne saa dybt, at de skulle have fast Fattighjælp, thi saa miste de de borgerlige Rettigheder. Derfor mener jeg, de bør hjælpes, forinden de blive nødte til at gaa til Fattigvæsenet. I alt Fald har jeg ikke faaet den Følelse, at det er med saa stor Kærlighed, man omfatter de Krav, vi have stillet, som man viste overfor Forslaget om Bipest, og naar der var Tale om Hjælp til Foranstaltninger vedrørende andre Dyrearter.

Ordføreren (*Carl Hansen* [Præstø Amts 5te Valgkreds]): Det ærede Medlem maa huske paa, at man fra alle Sider har været enig om, at denne Sag i første Række skulde være en kommunal Sag. Det har det ærede Medlems Partifæller og det ærede Medlem selv været med til at foreslaa. Har han da ikke vidst, hvad han har foreslaaet? Nu siger han, at den foreliggende Opgave er en Samfundssag. Hele Samfundet lider, naar en større Del deraf lider. Deri har han Ret, men vi ere alle enige om, at det er Kommunerne, som i første Række skulle afhjælpe Nøden.

Saa kunne vi forhandle om, i hvor stort Omfang Staten skal yde Bidrag. Hvorledes det ærede Medlem under Behandlingen af dette Lovforslag kan tale om Bipest, forstaaer jeg ikke; jeg synes, at det ikke ret godt kan sættes i Forbindelse med det Lovforslag, der her ligger for.

Hyller: Jeg betragter det som en Samfundssag, og man kunde meget godt under Behandlingen af Lovforslaget om Bipestens Bekæmpelse have sagt: Det er kun en Del af Landet, der lider under dette; lad saa dog de Kommuner og de Foreninger, der ere stiftede og arbejde i den Retning, om det, og lad Staten staa udenfor. Det var ikke København, det her drejede sig om; men naar man bevilger 10,000 Kr. til Bekæmpelse af denne Pest, komme vi i København selvfølgelig ogsaa til at yde vort Bidrag dertil.

Slengerik: I den Slutningsudtalelse, der fremkom fra Flertallets ærede Ordfører, laa der, saa vidt jeg forstod Meningen, at man kunde forhandle om, hvor stor en Part af Bidraget til de arbejdsløse der skulde ydes af Statskassen. Jeg opfatter dette som en Antydning af, at der hos Flertallet er Villighed til mellem anden og tredie Behandling at forhandle om dette, og saa kan der muligvis opnaas Enighed derom. Hvis det er Meningen — og saadan forstod jeg det ærede Medlems Udtalelser —, har jeg ikke videre at svare til det, det ærede Medlem sagde til mig, thi saa vil der være opnaaet nogenlunde det, jeg ønskede.

Ordføreren (*Carl Hansen* [Præstø Amts 5te Valgkreds]): Maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg ikke ved min Udtalelse har sagt, at jeg vilde foranledige en Forhandling. Men dersom der fra Udvalgsmedlemmers Side bliver fremsat Ønske derom, er det en given Ting, at det Spørgsmaal ville vi tage op, det skyldte vi ganske simpelt vore Medlemmer i Udvalget. Selvfølgelig kan jeg ikke give noget Løfte med Hensyn til denne Forhandlings Udfald.

Slengerik: Nej, det er der vel heller ingen, der vil forlange i Øjeblikket. Men jeg mener, at efter de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Ordfører nu paa Slutningen af Forhandlingen, kan man med Tilfredshed lægge Mærke til, at der dog er en Tendens til at gaa ind paa, at der fra Statskassens Side ydes noget ud over det, Flertallet har stillet Forslag om i det